

ZA IZBOLJŠANJE LISTA
potrebujemo vaše dobre volje. Vam, ki
mu priporočate "Glas Naroda" ali ga
preidobite za naročnika. Vam bo hvale-
žen, ker ste mu odprli pot k zares lepemu
in zanimivemu živju. :: :: ::

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

CITATELJE OPOZARJAMO.
da pravočasno obnove naročni-
no. S tem nam boste mnogo pri-
hranili pri opominih. — Ako še
niste naročnik, pošljite en do-
lar za dvomesečno poskušnjo.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 105. — Štev. 105.

NEW YORK, FRIDAY, MAY 6, 1938—PETEK. 6. MAJA, 1938

Volume XLVI. — Letnik XLVI.

ANGLIJA SVARI NEMČIJO, NAJ SE NE PRENAGLI

DUCE NE BO SKLENIL S HITLERJEM VOJAŠKE ZVEZE, KER HOČE OBDRŽATI ZVEZE Z ANGLIJO

Mussolini stremi po pogodbi štirih držav, ki bi za-
jamčila mir v Evropi. — S tem bi pa ne smela
biti oslabiljena zveza med Nemčijo in Italijo. —
Madžarski problem na konferenci Male antan-
te. — Hitler naj ne misli, da se Anglija ne zani-
ma za Čehoslovaško.

LONDON, Anglija, 5. maja. — Angleški po-
slanik v Berlinu je dobil navodila, naj posvari
nemško vlado pred vsako "prenagleno akcijo"
proti Čehoslovaški. Ako bi Nemčija napram svo-
ji sosedji preostro nastopila, bi imela opravka z An-
glijo in Francijo.

Angleški kabinet je na svoji včerajšnji seji skle-
nil sporočiti poslaniku Neville Hendersonu natan-
čna navodila, kakšno stališče naj zavzame Nemči-
ja z ozirom na sudetske Nemce.

Nemčija bo pozvana storiti vse, kar je v njeni
moči, da doseže mirno uravnavo. Predvsem je tre-
ba Nemčijo prepričati, da Angliji Čehoslovaška ni
zadnja briga.

Ker je Hitler v Rimu, ga zastopa feldmaršal
Herman William Goering, in z njim bo Hender-
son konferiral.

SINAJA, Romunska, 5. maja. — Včeraj se je
pričela konferenca vnanjih ministrov treh držav
Male antante pod ugodnim ozračjem, kar se tiče
Čehoslovaške.

Romunski vnanji minister je stavil predlog, da
Mala antanta v Ženevi skupno nastopi glede ži-
dovskega problema in vztraja pri tem, da Liga na-
rodov ne razpravlja o tem problemu. Rekel je, da
je Mala antanta vedno zvesta Ligi narodov glede
narodnih vprašanj, toda vedno odklanja vsako
vmešavanje kake druge države v njene notranje
zadeve.

Najvažnejši je bil madžarski problem, o kate-
rem so včeraj razpravljali. Že pred več meseci so
se pričeli razgovori glede madžarske manjšine v
Sinaji, toda so bili prekinjeni, ko je prišel na vlado
ministrski predsednik Oktavijan Goga. Ko pa je
kmalu za Gogom postal ministrski predsednik pa-
triarh Miron Christea, so bili razgovori zopet ob-
novljeni.

Problem madžarskih narodnih manjšin v Ro-
munski bo najbrže kmalu rešen in bo romunska
vlada dala Madžarom iste pravice, kot jih je dala
že Jugoslaviji.

Konferenca pa ni obravnavala vprašanja glede
ruske armade, da bi šla skozi Romunsko na pomoč
Čehoslovski. O tem bo osebno razpravljaj kralj
Karol s čehoslovaškim vnanjim ministrom Kami-
lom Krofto.

RIM, Italija, 5. maja. — Kot pravi nek vir, ki
prihaja iz fašističnih krogov, je Mussolini zavrnil
Hitlerjev predlog za nemško-italijansko vojaško
zvezo ter je zastavil ves svoj vpliv v prilog angle-
škega načrta za štiridržavni sporazum med Nem-
čijo, Italijo, Anglijo in Francijo.

Kot zatrjuje isti vir, hoče Mussolini v razburka-
ni Evropi igrati vlogo "poštenega posredovalca".

Mussolini hoče obdržati svoje obveznosti do
Nemčije, obenem pa si hoče tudi ohraniti prijatel-
stvo Anglije, s katero je pred nekaj tedni sklenil
prijateljsko pogodbo.

Ile duce si misli, da mu sedaj, ko je sklenil pri-
jateljsko pogodbo z Anglijo in se za slično pogo-
dbo pogaja s Francijo, ni treba namazati nemško-
italijanske oši s kako vojaško zvezo.

Mussolini ima v očeh pogodbo štirih držav, ki
naj bi jamčila mir v Evropi, ne da bi bila s tem o-
slabljen zveza med Italijo in Nemčijo.

Gonja proti Labor Relations Boardu

SEDMORCKI ROJENI MRTVI

Šest detet ženskega in
eno moškega spola so
zakopali na vrtu. — Pri-
porodnici je bila samo
babica.

CANTO EMBARCARDE-
RO, Kuba, 5. maja. — V nedel-
jo zvečer je na samotni farmi
deset milj od tukaj porodila
34 letna Rafaela Casanova Co-
rias sedem otrok, šest ženske-
ga in enega moškega spola. O
troci so prišli mrtvi na svet.
Njen mož Juan Corias je izko-
pal grob kar na vrtu in tru-
pelec pokopal. Porod oziroma
porodi so trajali deset ur. Pri
porodnici je bila samo babica.
Družina ima osem otrok, čijih
najmlajši je star osem mesecev.

Novica o sedmorčkih se je
razvedela, ko se je podal oče v
šestnajst milj oddaljeno mesto
Bayamo pa zdravnika, kajti že-
na je bila silno oslabela.

Na farmo se je podala ambu-
lancia in zdravnik je nudil Mrs.
Corias potrebno pomoč.

— Zadnji je bil rojen deček,
— je pripovedovala. — Žal mi
je, ker so vsi mrtvi.

Njen mož je star 45 let.

OGENJ UNIČIL "LAFAYETTE"

Na znanem parniku "La-
fayette" je izbruhnil po-
žar. — Nekateri dolže
štrajkarje. — Devet za-
porednih eksplozij.

LE HAVRE, Francija, 5.
maja. — Ogenj je uničil znan
parnik French Line "LaFa-
yette", ki je bil zasidran v tu-
kajšnjem pristanišču.

Parnik je bil zadržan zara-
di stavke pristaniških delav-
cev. Potnike so spravili na par-
nik "Manhattan", kmalu nato
se je po pojavil ogenj. Proti
jutru se vsled strašne vročine
ni bilo mogoče približati parni-
ku na več kot 50 jardov.

Po mnenju nekaterih gre v
tem slučaju za sabotažo. Vče-
raj je namreč rekel kapitan ne-
kemu potniku: — Saj jaz nisem
gospodar parnika. Na njem je
vse polno anarhistov in komu-
nistov. (Ta izjava je šla od ust
do ust in prišla na ušesa neke-
mu unijskemu uradniku.)

Nekaj zagonetnega je bilo
devet zaporednih eksplozij. —
Spočetka so mislili, da so eks-
plodirale bombe, pozneje se je
pa dognalo, da je ogenj zajel
tanke s stisnjenim zrakom.
Parnik bo gorel še najmanj
dva ali tri dni.

GRŠKA ZAPIRA KOMUNISTE
ATENE, Grška, 5. maja. —
Grška vlada naznanja, da je bi-
lo zaprtih 76 komunistov, med
katerimi je šest žensk. Vojno
sodišče je obsodilo že več ko-
munistov na zaporno kazen od
štirih do šestih let.

JAPONCEM SLABA PREDE

V nevarnosti je 100,000
Japoncev, da bodo uni-
čeni. — 34,000 Japon-
cev je padlo v bojih v
Šantungu.

ŠANGHAI, Kitajska, 5. ma-
ja. — Kitajci poročajo, da
"naglo napredujejo" v svoji
protiofenzivi na 30 milj dolgi
fronti, kjer postaja usoda 100
tisoč Japoncev vedno bolj ne-
gotova.

Poleg tega, da so Kitajci na-
predovali 12 milj severovzho-
dno od Tajerčvanga, so tudi
odbili japonski napad pri Ni-
kovu, 10 milj severozapadno
od Tajerčvanga.

Oddelek kitajske mehanizirane
armade je tudi naglo zao-
krožil okoli japonskega levega
krila in je prerezal zvezo med
Tančengom in zalagalno postoj-
anko v Liniju.

Po kitajskih poročilih so i-
meli v bojih okoli Tančenga in
Pihsijena zadnje dni Japonci
34,000 mrtvih in ranjenih. Na
tem kraju so Japonci najbolj
ogrožali Lunghaj železnico.

Japonsko vrhovno povelj-
stvo ne izdaja nikakih vesti o
bojih v Šantungu. Na vpraša-
nje nekega časnikarskega po-
ročevalca je nek japonski čas-
nik rekel: "Iz Šantunga nima-
mo nikakih poročil."

Kitajci priznavajo, da bo od-
ločilna bitka šele prišla in so
prepričani, da bodo Japonci
doživeli še hujši poraz, kot pa
so ga doživeli pri Tajerčvan-
gu.

PAPEŽ OBŠOJA HITLERJEV SPREJEM

GRAD GANDOLFO, Itali-
ja, 5. maja. — Papež Pij XI.
je javno obsodil veličastni Hit-
lerjev sprejem v Rimu in raz-
obešenje svastika zastav.

Papež, ki je v soboto dospel v
svojo poletno bivališče, hotel
se izogniti Hitlerju, ker ga ni
prosil za avdienco, kakor je
navada, kadar obišče Rim kak
načelnik vlade, je v svojem na-
govoru na 500 novo poročenec
rekel, da svastika prav gotovo
ni Kristusov križ.

"Najbolj žalostno je," je re-
kel papež, "da je bil ravno na
praznik Kristusovega križa v
Rimu dvignjen drug križ, ki ni
Kristusov križ. To ni na mestu
in ne ob pravem času."

NOVI NEMŠKI POSLANIK V LONDONU

LONDON, Anglija, 3. maja.
— Danes je dospel sem novi
nemški poslanik dr. Hedbert v.
Dirksen. Njegov prednik je bil
Joachim von Ribbentrop, ki je
bil pa dne 13. aprila odpokli-
can. Dr. Dirksen je bil dosedaj

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

TEŽKE IZGUBE GEN. FRANCA

V El Polo je bilo ubitih
1000 Marokancev. —
Republikanci so se pri
Teruelu nekoliko uma-
knili.

HENDAYE, Francija, 5. ma-
ja. — Nad 1000 Marokancev,
katere smatrajo za najboljše
vojake v armadi gen. Franca,
je bilo ubitih v El Polo, 18 milj
severovzhodno od Teruela. Kot
poročila republikanska vlada, so
se bili boji z bajoneti, ročnimi
granatami in krivimi noži in
generalu Francu je bila prekri-
žana namera, da bi si prebil
pot do Sredozemskega morja
čez visoke gore.

Republikanski vnanji minu-
ster Julio Alvarez del Vayo je
rekel tujim časnikarskim poro-
čevalcem, da Nemčija v veliki
meri pomaga španskim fašis-
tom in da je prišlo zadnje ča-
se na Špansko več visokih čast-
nikov nemškega generalnega
štaba.

HENDAYE, Francija, 5.
maja. — Republikanci se po-
časni umikajo pri Mora de Ru-
buelos, vzhodno od Teruela, ko
so fašisti pričeli močnejše na-
padati.

Dež ovira vojne operacije na
obeh straneh, toda fašisti vsa-
kikrat prično z napadi, kadar
je malo poneha dež.

Zaradi neprestanega dežja in
močnih vlažnih utrdb fašisti že
en teden niso mogli napredova-
ti okoli Alcala de Chivert.

BARCELONA, Španska, 5.
maj. — Vnanji minister Julio
Alvarez del Vayo je držal svo-
jo besedo in je povabil na ban-
ket tuje poročevalce, ki so mu
pred enim mesecem, ko so fašis-
ti dospeli do morja, rekli, da
bo vojna v nekaj dneh konča-
na.

Ko so 7. aprila fašisti dospeli
do Sredozemskega morja, je
del Vayo rekel:

"Danes je 7. aprila. Vas vse
vabim da pridete sem opoldne
7. maja, da boste pili z menoj
kozarec vina."

Včeraj je bil obljubljen se-
stanek in tri dni prej, ker bo
del Vayo kmalu odpotoval v
Ženevo. Toda rekel je: "Polo-
žaj bo boljši in boljši 7. junija,
7. julija in 7. avgusta in bo kon-
čal samo z znago republikan-
ske Španske."

DR. MANN BO PROSIL ZA DRŽAVLJANSTVO

Znani pisatelj dr. Thomas
Mann, ki je dobil Nobelovo na-
grado in je pobegnil iz Nemčije
pred Hitlerjevim nasiljem,
bo vložil danes prošnjo za a-
meriško državljanstvo.

Dr. Mann je že dalj časa v
Ameriki in ima po raznih me-
stih predavanja.

DELAVSKA FEDERACIJA VABI KAPITALISTE K SODELOVANJU

WASHINGTON, D. C., 5. maja. — Proti odlo-
čitvam National Labor Relations Boarda se po-
javlja čedalje več protestov. Zdaj se je oglasila
Douglas Aircraft Company, kateri je naročil De-
lavski urad (National Labor Relations Board),
da mora sprejeti nazaj na delo 27 štrajkarjev in
jim dati celoletno plačo.

KAR JE PREVEČ, JE PREVEČ

DES MOINES, Iowa, 3. ma-
ja. — Charles Bembrich je za-
hteval ločitev zakona ter je so-
dniku takole povedal: — Vse,
kar je prav. Ko se vrnem z de-
la domov, mi da žena mrzlo ve-
čerjo. To se dogaja že meseca
in meseca. Nisem bil zadovo-
ljen, toda molčal sem in potr-
pel. Zdaj sem pa zvedel, da pri-
de vsak dan v hišo njen pre-
jšnji mož, kakorhitro odmaknem
pete. Moja žena ga pošlje v stor-
kjer na moj račun nakupi mesa
in drugih jestvin. Žena in njen
prejšnji mož imata gorko kosi-
lo, jaz moram pa zvečer jesti
mrzle ostanke.

Sodnik je zakon ločil.

POŠKODOVAN MASARYKOV SPOMENIK

PRAGA, Čehoslovaška, 5.
maja. — Sinoči so neznanzi zli-
kovec poškodovali spomenik
pokojnega čehoslovaškega
predsednika dr. Tomaža Ma-
saryka v Moravski Krasni Ho-
ri.

Malo pred polnočjo je gim-
nazijski ravnatelj dr. Hacar
videl, kako sta dva moška sli-
kala na spomenik svastiko, na-
to pa sta zbežala. Ko je prišla
policija, je videla, da sta zli-
kovec odbila brado in vrh gla-
ve.

Vlada je razpisala nagrado
za aretacijo zlikovcev.

Med Čehi je zaradi tega za-
vladala velika jeza nad Nemci
in policija jih je komaj zadržala,
da svoje jeze niso stresli
nad Nemci.

Henlein je takoj naznanil,
da njeova stranka ni v nika-
ki zvezi s poškodovanjem spo-
menika ter je razpisal 1000
kron nagrade za aretacijo zlo-
čincev.

NAVAL NA HRVATSKE BANKE

ZAGREB, Jugoslavija, 5.
maja. — Zaradi zahteve Hrva-
tov po avtonomiji se je pričel
velik naval na hrvatske banke
in vlada ni mogla vlagateljjev
odvrniti, da ne bi dvigali svojih
vlog.

Naval na banke se je pričel
v torek, ko je voditelj hrvatske
kmetške stranke, dr. Vladimir
Maček, po celi Hrvatski razpo-
slal pozive, da naj vlagatelji
dvignejo svoje vloge iz vseh

Družbin predsednik Donald
W. Douglas je vložil priziv pri
okrožnem prizivnem sodišču v
San Franciscu ter rekel:

— Delavski urad se ni brigal
za predloženi dokazilni mate-
rijal. Enostavno nam je naro-
čil, naj sprejmemo nazaj na
delo in naj damo celoletno pla-
čo ljudem, ki so se polastili
naše tovarne, uničevali našo
lastnino in pretili uničiti dra-
gocene vladne načrte.

— Jaz ne morem in nečem
sprejeti odgovornosti, da bi
zaposlal te ljudi, dokler me k
temu ne prisilijo najvišja so-
dišča v deželi.

WASHINGTON, D. C., 5.
maja. — Ameriška delavska fe-
deracija je danes predlagala,
naj biznis sprejme program so-
delovanja z delavstvom.

Industrijo je pozvala, naj o-
pusti orožje industrialne bor-
be, ki so jo naperile proti de-
lavcem razne zveze industrial-
cev in naj izpremeni svoje sta-
lišče napram delavcem.

Poziv je izdal izvršilni odbor
Federacije in sicer baš v času
zborovanja Ameriške trgovske
zbornice. Kakor znano, je več
uglednih industrialcev napa-
dalo taktike in metode Delav-
ske federacije in Lewisovega
odbora in zahtevalo od vlade,
naj odpravi National Labor
Relations Board.

— Nezaposlenost je mogoče
odpraviti, — je rečeno v poziv-
u, — edino če da privatna
industrija delavcem omogoči
skupni delovni čas in v ženskam
priliko za delo. To je edino zdravilo zoper
nezaposlenost.

— Približal se je čas skup-
nega delovanja. Tako delave-
kot delodajalec naj se zavede
tega dejstva, naj pozabijo me-
sebojne spore in skušajo naj-
ti način, da se bo mogoče po-
služiti tega edinega zdravila
proti nezaposlenosti.

— Ameriška delavska fede-
racija priznava princip privat-
nega lastništva, privatne ini-
cijative in princip zaščite pri-
vatne lastnine.

bank, ki so pod vladnim in
poštnim nadzorstvom.

Ljudje so takoj pričeli dvi-
gati denar ne samo iz državnih
temveč tudi iz privatnih bank.

Dr. Maček je takoj izdal nov
poziv, v katerem pravi, da naj
vlagatelji razlikujejo državne
banke od privatnih, toda naval
ni ponehal.

glavi in tožba na vratu.

Kratka Dnevna Zgodba

LIAM O'FLAHERTY:

STRELEC

Junjski somrak se je stemnil v noč. Dublin je bil v temi. Skozi oblake je sijala le medla mesečina, da je bilo po cestah in nad motno reko komaj toliko svetlo, kakor če bi se imelo vsak čas zdaniti. Nekje so rjaveli topovi. V mestu so tu in tam prekinjale tišino noči strojnje in puške, ki so bevska le ko psi na samotnih kmetijah. Bila je državljanska vojna.

Na neki strehi blizu mostu je oprezoval republikanski strelec. Ležal je tam s puško vstrice sebe, preko ramen pa mu je visel daljnogled. Imel je ozek asfetičen obraz študenta, a v globokih, zamišljenih očeh mrzel fanatičen blesk. Poznalo se mu je, da je vajen gledati smrt.

Jedel je žemljo. Od jutra se ni ničesar zaužil. Preveč je bil razburjen da bi bil mogel kaj jesti. Pospravil je žemljo, potegnil iz žepa steklenko žganja in si ga privoščil požirek. Potem je sklenil vrtaknil spet v žep. Imelo ga je, da bi tvegaj in kadil. A se je obotavljal in preudarjal, ali bi, ali ne bi. Bilo je nevarno. Tudi sovražniki so oprezovali in kateri njih bi utegnili opaziti žarenje v temi. Toda vendar se je odločil, da bo tvegaj. Vrtaknil si je v usta cigareto, prižgal žveplenko, hlastno potegnil vase dim in upihnil plamenček. Skoraj isti trenutek je v okop na strehi udarila krogla. Strelec je še enkrat potegnil dim vase in nato ugasil cigareto. Natihoma je zaklel in se pomaknil malo bolj na levo.

Previdno se je pridvignil in pogledal na ono stran. Tedaj se je tudi zablistalo in nad njegovo glavo je zažvižgala krogla. Neutegoma se je shulil. Toda blesk je še videl. Prišel je z nasprotni strani ceste.

Zakotljaj se je po strehi do dimnika, ki je bil bolj zadaj. Za njim se je počasi postavljaj pokonci, dokler ni imel oči tik nad okopom. Ničesar ni bilo videti — v temi se je nedoločno odražaj le obris nasprotni strehe. Njegov sovražnik se je zavaroval.

Prav tedaj je privozil po mostu oklopni avtomobil in se počasi pomikal po cesti navzgor. Ustavil se je na nasprotni strani ceste, kakšnih petdeset metrov pred njim. Strelec je slišaj podmolko brnenje motorja. Sreče mu je bilo hitreje. Bil je sovražnikov avtomobil. Rad bi bil streljaj, a zavedal se je, da nima pomena. Njegove kroglice ne bi prebile jeklenega oklepa sive pošasti.

Tedaj je po stranski cesti iz za ogla prišla neka starka z raztrgano ruto na glavi. Navsezadnje je pogovor z možem v stolpiču avtomobila. Kazala mu je na streho, ki je na njej ležaj strelec. Ovadila ga je.

Stolpič se je odprl. Prikazala so se ramena in moška glava, ki se je oziraj gor proti streliču. Strelec je dvignil puško in ustrelil. Glava je udarila ob steno stolpiča. Ženska je planila proti stranski cesti. Strelec je še enkrat ustrelil. Ženska se je zavrtela zavreščajala in se zgnudila v blato.

Pri tej priči je z nasprotni strani zabrnaj strel. Strelec je zaklel, puška pa se mu je izmuznila iz rok in zarožljajala na streho. Od ropota bi se utegnili zbuditi mrličji, je pomislil in postal, da bi pobral puško. Pa je ni mogel dvigniti. Laket mu je zmrtvil. "Kristus," je zamrmraj. "zadel me je."

Ulegel se je po dolgem in se zvlekel nazaj k okopu. Z levo roko je otipal ranjeni desni laket. Skozi rokav suknjiča je kapljaj kri. Bolelo ga ni ni — v laktu je čutil le neko mrvenje, in bilo mu je, ko da ga nima več.

Iz žepa je hitro izvlekel nož, ga odprl ob okopu na strehi in razporil rokav. Tam, kje je krogla všla v laket, je bila majhna rana. Krogla je moraj biti v kosti. Skoraj da jo je zdrobila. Na drugi strani ni bilo nobene rane. Okrenil je laket izpod rane. Zlahka se je okrenil nazaj. Stisnil je zobe in prebil bolečine.

Iz žepa je vzel obvezo in razporil zavitek z nožem. Odprl je vrat steklenički z jodovo tinkturo in kanil malo žgoče tekočine v rano. Spreletela ga je strašna bolečina. Na rano je položil bombažasto vato in obvil laket z obvezo. Konec je zategnil in zavozlaj z zobmi.

Potem se je naslonil na okop in se trudil, da bi obvladaj bolečino.

Spodaj na cesti je bilo vse tiho. Oklopni avtomobil se je bil nagloma vrnil čez most, mrtva strojničarjeva glava je med potjo kimala nad motorjem. Truplo ženske je še vedno ležajlo v blatu.

Strelec je še dolgo ležaj na strehi kar tako. Pestoval je ranjeni laket in ugibaj, kako bi ušel od tod. Ranjen je; ko se bo zdanilo, ne sme biti več na strehi. A napoti mu je bil sovražnik na nasprotni strehi. Mora ga ubiti, čeprav ne more rabiti puške. Le s samokresom bi storil to. A kako?

Snel si je čepico in jo povešil na puškino žrelnico. Puško

je zdaj počasi pahal navzgor, dokler ni imel čepice tesno nad okopom, da jo je mogel videti sovražnik na nasprotni strani ceste. Tedaj pa je tudi že dobil odgovor, krogla je preluknjajala čepico ravno na sredi. Strelec je porinil puško napošev in malo naprej. Čepica je zdrknajla z žrelnice na cesto. Potem je z levico zagrabil puško na sredi in spustil roko preko strehe, da je ko mrtva visela nizdol. Čez nekaj trenutkov je spustil puško, da je padla na cesto. Potem je zlezl po strehi in vlek roko za seboj.

Urno se je splazil na levo in na vogalu pokukaj izza strehe. Ukana se mu je posrečilo. Ko je strelec na drugi strani videl past čepico in puško, je kajpak sodil, da je ubil svojega moža. Zdaj je stal pred pločevinastimi dimniki in se razgledoval na okoli. Njegova glava se je jasno odražajala od zahodnega neba. Prav razločno jo je bilo videti.

Republikanski strelec se je nasmehnil in dvignil samokres nad okop. Razdalje je bilo kakšnih 50 metrov — težko bo streljaj pri medli svetlobi — in v laktu kljuje bolečina ko tisoč vragov. Sreplaj je v sovražnika in meril. Roka mu je trepetaj od same gorečnosti. Stisnil je ustnici, zajel sapo skozi nosnice in sprožil. Pok ga je skoraj oglušil in roka se mu je tresla od povratnega sunka.

Ko se je dim izkadjil, je pogledaj tja preko in kriknil od veselja. Zadel je sovražnika. Njegovo truplo se je v umiravici skotljajlo preko okopa. Trudil se je, da bi še zadržaj z nogami, pa ga je vendar počasi zanašajlo doli po strehi — ko v sanjah. Puška se mu je izmuznila iz prijema, zadela ob okop in padla čezenj; zdolaj je butnila ob izvesek pred brivnico in tresčala na tlak.

Tedaj se je umirajoči mož čudno zgrabil in se nagnil naprej. Prevrnil se je s strehe in telo je podmolko udarilo ob tla. Tam je obležajlo negibno.

Strelec je gledaj, kako je sovražnik padaj, in se kar zgrozil. Minilo ga je veselje do bojevanja. V srečju ga je začelo kljuvati kesanje. Čelo mu je orosil pot. Bil je že ves utrujen nekaj od rane, nekaj pa od tega, ker ni ves ljubi dolgi poletni dan skoraj nič jedel in le oprezoval. To pot mu je pogled na mrtvega sovražnika presunil sree. Zobje so mu šklepetali. Sam s seboj je nekaj momljaj in preklinjaj vojsko, preklinjaj sebe in vse druge.

Pogledaj je samokres, ki se mu je še kadil v roki. Zaklel je in ga tresčil predse. Ko je samokres zadaj ob streho, se je zaradi stresljajve sprožil in minilo strelčeve glave je zažvižajala krogla. Vsega je streslo in od samega strahu se je spet spametoval. Živei so se mu unesli. Otrsel se je malodušja in se zasmeaj.

Iz žepa je potegnil steklenko z žganjem in jo izpraznil na dušek. Alkohol mu je razgnaj skrb, da se je počutil kar dobro. Odločil se je, da bo odšel s strehe in poročat svojemu poveljniku. Šaj je bilo vsepovsod čisto mirno. Po cestah zdaj ne bo preveč nevarno. Pobral je samokres in ga vtaknil v žep. Nato je skozi strešno okno zlezl v hišo.

Ko je stopil na cestno pešpot, je iz same radovednosti še hotel ugotoviti, kdo je bil so-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Razne vesti.

SPORTNIKOVA USODA.

Ime Stevea Bloomera je bilo postajlo že legendarno. Angleška javnost se je začudila, ko je pred nekaj časa zvedela, da je Bloomer še živ. Imel je majhno, milostno službico pri svojem starem društvu Derby County, pomagal je oskrbovati igrišča in trenirati naraščaj, toda njegova pomoč ni mnogo zalegaj, kajti mož je bil težko bolan in po smrti njegove žene mu je šlo čedalje slabše. Pred pol leta so njegovi prijatelji napravil zbirko in so ga poslali na potovanje s parnikom v Novo Zelandijo. Pred štiri tedni se je vrnil in sedaj je v starosti 64 let umrl.

Steve Bloomer je bil eden izmed največjih angleških in svetovnih nogometašev. Bil je nedvomno najboljši napadalec, kar se jih je rodilo na Angleškem. Od l. 1892 do 1914

je igral za Derby County, z enim samim kratkim vrinkom, ko je nastopal za Middlesbrough. Gotovo so danes igralci, ki mu enačijo po tehniki in taktiki, toda Steve je prekašaj vse po brezprimerni natančnosti in silni probojnosti svojih strelav. Igraj je znagonom.

Imel je svetovni rekord s 352 zadetki pri ligaških igrah in 28 na mednarodnih srečanjih, in šele pred kratkim je Dixie Dean ta rekord prekosil. Igraj je za Angleže in Skoti se niso nobenega igralca tako bali kakor njega. Pri vsaki igri se je izkazaj s kakšno senzajcio. Ž njih so Angleži Skote potolkli 10-krat, 2 igri sta bili neodločeni in samo 3 igre so izgubili.

Bloomer je bil deležen vseh časti, ki jih more dobiti kakšen angleški nogometaš. Navzle temu je umrl v revščini in boleznih.

SIN GORKEGA V TUJSKI LEGIJI.

Spor o smrti Maksima Gorkega in njegovega sina v Rusiji, ki naj bi ga bili zdravniki z napačnim lečenjem ubili, je šele obrnil pozornost javnosti na pozabljenega drugega pisateljevega sina, ki je našel svojo drugo domovino v Franciji. Mladi Peškov — tako se je namreč pisaj Maksim Gorki — je bil v Franciji, ko je izbruhnaj svetovna vojna. V Rusijo se ni mogel vrniti in tako je vstopil 1. avgusta 1914 v francosko tujsko legijo. Udeležil se je bojev, s katerimi se je pripravljaj velika bitka na Marni. 9. maja 1915 je bil na bojišču ranjen. Granata mu je zdrobila desnico. Zdravniki so mu jo morali odrezati. V bolnici je bil odlikovan z redom Častne legije.

Po vojni, ko so se francoski vojaki vrnili, a v Rusiji so se borili Vrangelj, Denikin, Jude-

armado. Boji so se pa končali s paničnim umikom iz Odese, kjer se je bela armada vkrcajala na ladjo že v dežju krogel in granat rdeče armade. Peškov se je vrnil preko taborišča beguncev v Galipoli v Francijo. Rusija nujaj je bila za vedno zaprta, a v Franciji je imel na razpolago samo tujsko legijo in v njo se je vrnil, čeprav je bil brez ene roke. Ta čas, ko je v Rusiji tudi vladaj častila njegovega očeta, je bil sin Gorkega brez domovine, zapuščen in pozabljen. V tujski legiji je postal častnik in udeležil se je vojne z rifskimi Kabili, kjer je bil znova težko ranjen in potem je ležaj do konca vojne v bolnici v Rabatu.

Kot poveljnik bataljona je bil poslan pozneje v Sirijo k poročevalski službi levantske armade. Tam je ostaj več let. Nedavno so ga pa poslali k drugemu polku tujske legije v Miknesu v Maroku. In tam služaj zadnji član rodbine pisatelja Gorkega še vedno kot francoski častnik.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljici in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojine. — Golida.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pipa tobaka. — Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrđiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pakja.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delaj, ko je krompir gradel. — Pona-rejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Štefanu Golji nam podajaj Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske mogočnosti. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klena postava župnika Štefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni in izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše novelistike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikajaj Pregelj prelepo postavbo našega velikega narodnega gospodarja 18. stoletja, Petra Pavla Glavarja. Hrbenico temu delu tvori že pred leti napisana večerniška zgodba o mladostnih letih Glavarjevih, a dopolniti jo to mlaodstno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelah, na njegovem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kontese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam poutverja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slovenska zemlja sama.

Cena \$1.50

Bogovec Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisaj. Romanu so dodajaj potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali doli hoga od tam, je potrebnaj, da je potovan v vseh stvarah. Vselej naša delovna skupina vam zagotovi najboljšaj pojasnilaj in tudi vse potrebne predpise, da je potovanje čisto in hitro. Četo in sva-vo obratno na vas so vse pojasnila.

Mi predstavljajmo vse, bodaj pranje na poročajo dovoljenja, potni listi, vizje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, so najmanjšaj stroški.

Nedvignaj naj ne odlašajaj do zadnjega trenutka, kar potovan se dajaj in Washington poročajo dovoljenja. HENRY FRANK, trije najmanjšaj stroški.

Pitje toraj takaj so brezplačno navodila in zagotavljam vam, da boste potovan v udobno potovan.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"Samo kako znaš stokat! Saj si vendar mož! Strie Manfred je moral pričeti z življenjskim bojem. In mnogi drugi morajo, ki so dosegli visoke cilje, tudi nič manj; pokazati boš moral, da se moreš tudi sam preživljati."

"Hvala ti za dober nauk, ki je poceni kot borovnica."

"Ko bi nam ti hotela kaj pomagati, Anita!" pravi gospa Seebachova.

Anita zardi.

"O tem se bom dogovorila z Gunnarjem, ker je moj svetovalec v vseh denarnih zadevah."

"Za njim se boš samo zavarovati, da ti ne bi bilo treba ničesar dati," pravi Kurt ježno.

Anita se visoko vzravna.

"To ti hočem pa že sedaj povedati — od mene ne dobiš več niti belca. Edino, kar bi za tebe še storila, da mislim štiri tisoč mark, ki si mi jih dolžan, pozabiti — saj jih tako ne bi nikdar dobila. V ostalem pa me ne bo nikdo več izkoriščeval. Kar bom za mano še storila, bom storila prostovoljno. To je moja zadnja beseda v tej zadevi. Po smrti mojega očeta sem za vas izdala okoli šestdeset tisoč mark. Ne glede na to, da sem mammo, Ingo in njena otroka ves čas, odkar žive v moji hiši, preživljala. Samo enkrat hočem povedati in povdariti, da sama za sebe v tem času nisem porabila niti polovice te vsote, četudi sem si kupila avtomobil. Ako bi vas še dalje tako, kot do sedaj, podpirala, bi prišla kmalu tako daleč, da bi živela čez svoje razmere. To pa ne sme biti, to mi je strie Manfred pojasnil. In toliko že razumem o denarnih zadevah, da ne smem več izdati, kot samo svoje obresti, kajti nimam nikakega podjetja, v katerem bi kaj zaslužila. Prosim, bodite v tem na jasnem."

Baronica Seebachova je še vedno vesela, da je Anita še vedno pripravljena pomagati ji. In odgovori med jokom: "Samo pomisliti moram, Anita, da smo navajeni na popolnoma drugačno življenje, prvič v hiši tvojega očeta in nato na Lindeku."

"To sem že vse premislila. In o vsem tem se bom razgovorila z Gunnarjem. Potem pa boste slišali moj sklep in odločitev. Tudi za vas bo najbolje, ako ste z njim prijazni, ker je zelo velikodušen in dober, to veste."

Kmalu nato Anita odide in ko se vrata za njo zapro, se globoko oddahne, kot bi ji že polajala sapa.

V nedeljo se je materi in otrokoma zdelo primerno zopet priti k skupnemu kosilu. Ker bo navzoč Frank Soltan, se bodo mogli vsi brez zadrege razgovarjati. Soltan pa ni vedel, kaj se je te dni dogodilo, vedel je samo, da je bila Anita žalostna, ker je njegovo sestro smatrala za tujo žensko. In tako se njegove misli še bolj zbirajo okoli Anite, kot prej. Ko jo pozdravi, opazi, da je nenadoma zardeva in da se je njena roka v njegovi tresla. To ga pa ne ponudi posebno. Četudi se Soltan največ posveča Aniti, veseno opazi, da je danes pri kosilu drugačno razpoloženje, četudi se vsi trudijo, kot da med njimi ne bi bilo nobenega nesporazumljenja.

Anita je mačehi, Ingi in Kurtu povedala, da bo Hermna Hellova, ker ne bo več vzgojiteljica otrok, ostala na Lindeku kot njena družabnica. Nad tem so sicer godrnjali in Ingi je bilo na tihem žal, da ji je odpovedala, kajti Anita ji je kratko odgovorila, da druge učiteljice ne bo najela. Rekla ji je, da ji je žal samo za otroke, ker morajo izgubiti tako izbornu vzgojiteljico, toda niti na misel ji več ne pride, da bi se za to še kdaj kaj brigala.

Hermna zopet sedi pri mizi in sicer poleg Anite, Inga pa se mora sama brigati za otroka. Anita se je o vsem tem razgovorila z Gunnarjem, ki jo je prosil, da se otrese vseh skrbi in da bo še sam skrbel za to, da otroka dobiva drugo učiteljico, katero bo plačeval iz svojega žepa. Kar si bo Anita pri tem prihranila, more, če hoče, dati svoji mačehi. Rekel pa je, da se bo v ostalem držal natančno navodil svojega očeta, kajti prav gotovo je vse prav natančno premislil.

Ko je kosilo končano, Gunnar vstane, se prikloni in pravi mirno:

"Dovolite mi vam sporočiti, da bo v sredo dopoldne odprta oporoka Manfreda Hallerstedta. Notarja sem naročil ob enajstih in oporoka bo, kakor je gospod Hallerstedt določil, prebrana v nekdanji njegovi pisarni. Prosim, da ste, razun gospoda Soltana, vsi navzoči."

Vsi s priklonom potrdijo njegovo odločitev. Nato pa Gunnar nadaljuje:

Četudi se nahajamo v žalni hiši, bi vendar rad, da preprečim kak količvir položaj, navzočo gospodo obvestil, da mi je čast Hermno Hellovo kot svojo zaročenko predstaviti. Anita je za sedaj mojo nevesto vzela za svojo družabnico do časa, ko bodo okoliščine dovoljevale, da obhajava poroko. To vam povem zato, da svojo nevesto v vsakem oziru zavarujem in ščitim. Za sedaj naj vam to zadostuje. O vsem drugem se bomo razgovorili, ko bo odprta oporoka."

Gospica baronica Seebachova in Inga sedite okameneli in samo mati se toliko premaga, da izrazi svoje čestitke. Inga za to ni sposobna in Hermna pogleda z očmi, polnimi sovraštva. Hermna pa sedi blede in s povešenimi očmi, ker čuti kako občutke imajo do nje. Kurt prepadenega in bledega obraza najprej pogleda Hermno, zatem pa še Gunnarja, nato pa nenadoma vstane, se prikloni in gre iz sobe. Inga stmi v mater in tudi mati vstane ter pravi, da je kosilo tako in tako končano in se oprosti, da s svojima otrokoma zapusti obednico.

Žalostno gledata otroka Hermno, ki se danes ni za nju prav nič brigala. Nista še vedela, kaj se je zgodilo, čutita samo, da zelo pogrešata Hermno veliko skrb.

Ko dame z otroci odidejo, tudi Frank vstane in hoče iti; prej pa je še zaročencema iskreno čestital. Čuti, da je nekaj zelo važnega z vraku.

Toda Gunnar ga smeje zadržati.

"Upam, dragi moj Soltan, da ostanete še z nami in bomo pili kozarec šampanjca na najino zaročo."

Frank odločno pogleda Anito.

"Ne vem, ako smem ostati; pravzaprav sem gost gospe baronice Seebachove."

Anita se mu nasmeje.

"Samo ostanite — na Lindeku ne more nikdo drugi deliti gostoljubnosti kot ravatelj Lundstrom."

(Dalje prihodnjič.)

DOBRA ŽENA

Ko je mati še enemu otroku dala življenje, je umrla in je umrl tudi otročiček in oba so dali v eno krsto. Ko se je oče izmotal iz žalosti in je spet videl svojo hišo, je šel v šolo, da oprosti svojo najstarejšo hčerko šole, da bi doma gospodinjala. Bilo jih je pet — ta je bila najstarejša, najmlajši pa je bil še v krilu.

Tako so pripovedovali v prošlih dneh, v katerih je dobra žena začela svoje življenje. Ona sama nam je med dnevom in nočjo, ko so se v peči pekla jabolka, točila kapljice v naša srca, kako besedo, kako podobo — in bilo je, ko da je teta z lučjo obdana. V naši hiši ni bilo nežnosti, najmanj pa bi si bil kdo upal teti pokazati kako solzo. Ker smo jo spoznali, ko je bila že v letih, smo jo videli, kako je pokoncu sedela s svojo visoko postavo in je delala v hiši, ko da bi se igraje sprejavljala med raznimi deli in opravki. Ostre so bile poteze na obrazu, le oči so toplo gledale. Krog ust je bila začrtana vsevedoča poteza, ki bi jo mogel imenovati žalost ali tudi srečno ljubezen.

V spominih nanjo mi podhrtevajo njene besede v mislih. Že zarana je šla k maši. Ni se vprašala, ali more iti ali ne: bodi sneg ali mraz, vročina ali vihar: vsakemu dnevu je dala krščanski obliko.

Vedno je bila lepo in pravilno oblečena. Kadar je šla ob nedeljah v cerkev, se ji je marsikdo odkril in kjer je ona bila, ondi so bili glasovi tišji. In vendar ni bila drugega ko navadno kmečko dekle, ki je na enem in istem prostoru pod nebom vasi živela in ljubila sedemdeset let.

Čudili smo se, da je toliko ljudi iz vasi prihajalo k njej. Ljudje so boječe potrkali na šipe, češ, ali bi mogel ter smel govoriti s teto? Potem je vzela ljudi v hišo in njihovo bolečino je sprejela vase. Šla je sama z njimi, časih na vrt, časih na polje in je na stečaj odprla vrata, da bi ljudje našli v svoj dom. Kar je hodilo ondi po stazah, to je bil velik del trpljenja naše vasi: položili so ga v roke dobre žene. V vse skrivnostne zadeve poedinih družin je bila posvečena. Imela je pečat molčečnosti, ker je le ljubila in pomagala.

Čudili smo se, da so ljudje prihajali k njej, pa nam je povedal naš oče: To je zato, ker je teta dobra in deli veliko blagoslova. Odtlej smo gledali na njene roke; karkoli je delala, so bile lepe in plemenite; kar videti je bilo, kako ji dobrota kaplja s hladnih prstov.

Prišlo je bilo dekle, ki so s prstom kazali nanjo. Bratje so bili ubogo revo vrgli iz hiše, ker je nosila sramoto. Teta je lepo sprejela dekleta in je šla z njo k neusmiljenim bratom. Dekle je ostalo spet doma, a da ji ni bilo treba poslušati očitkov in da kupa gorja ni bila pregrenka, je hodila teta v mraku k njej sedet. Tudi v tisti teški uri ji je pomagala in ko brat ni hotel biti otročiču za botra, mu je bila teta botra.

Prinesli so ji prepri in zle besede; teta je šla in jih umirila. Marsikaka stisnjena pest, ki je bila vajena toli po mizi, se je razklenila, ko je ona vstopila. Hodila je v hiše, a nihče je ni videl, da je šla vanje. Hodila je vedno v mraku. Ni prišla praznih rok; vendar so bile polne roke še najmanj, kar je prinesla.

Ne mislite, da je bila vsa prežeta s temi dobrimi deli, da se je izzivila v njih! Nikakor: niti govorila ni o svojih potih drugih, ko z Bogom v molitvah. Šla je molit v kapelo in je nas vzela s seboj. Sedeli smo v klopi in smo jo gledali, kako je hodila od postaje do postaje in molila križev pot. Kapela je bila svetla in ona je stala prav sredi svetlobe.

Doma ni pozabila na nobeno dolžnost. Dejali so, da ni nobena hiša tako urejena in da ni nikjer takega zadovoljstva in miru ko ondi, kjer je ona gospodinjila. Oče je njo izpraševal za svet in ona je odločala v vprašanjih naše družine. Njeno delovanje je bilo ena sama ljubezen, je bilo bogastvo. Vse je pustila, ni tožila, ne pridigovala, marveč je nalivala olja in vina v rane in časih se je le žalostno nasmehnila in to je bil že blagoslov za tistega, ki je prišel po pomoč.

Na starost je bila svetlejša in čistejša in lepša. Plavi lasje so pobledeli, postava ji je ostala vzravnana in visoka; oči pa so zrle v daljino dalje, odkoder so prihajale, kadar jo je bridkost poklicala na pomoč.

Ko je zbolela, so rekli ljudje: "Kdo nam bo zdaj dober?" Občutili so, da so osamljeni in osiroteli. A ohranili so si v dušah in hišah njeno podobo in njene jasne besede. Saj je njeno notranje življenje časih zažarelo ko velika, rdeča roža.

Ko so jo pokopali, se je vsa vas jokala. Oče nam je dejal: Zdaj vam lahko povem, odkod je zajemala teta vso svojo ljubezen: iz strtega srca, ki je bilo strto po božji volji. Redovnica je bila po sreči, a je ostala doma, ker sta ji smrt matere in bolečina vasi preprečili pot. Njena ljubezen je izvirala iz darovane želje njenega srca. Zato je tako blagodejno vplivalo; zato je bila tako dobra, ker v njenem sreči ni bilo nobene lastne volje.

(J. Edmonds.)

PATRIOTIČNE. MEHIKANKE

Kot znano, je mehiška vlada zaplenila inetje vseh tujemskih oljnih družb v Mehiki. Družbam bo seveda morala plačati odškodnino. Mehške ženske, med njimi predsednikova soproga Mrs. Amalia Cardenas (prva z desne na levo) so darovale v tozadevni sklad veliko zlatnine in srebrnine.

STRELEC

(Nadaljevanje z 3. strani.)

vražni strelec, ki ga je ubil. Naj je bil že kdorkoli, streljati je znal dobro. Bog ve, morebiti ga celo pozna. Morebiti sta bila oba pri enem polku, preden se je armada razcepila.

Odločil se je, da bo tvegal in ga šel pogledat. Izza vogala se je razgledoval po O'Connell cesti. Na gornji strani je bilo močno streljanje, tu naokoli pa je bilo vse mirno.

Strelec je planil preko ceste.

Neka strojnica je usula nanj točo krogel, a je razgledala le tla okoli njega. Njemu se ni zgodilo nič. Ob mrtvem truplu se je vrnil z obrazom na tla. Strojica je premolknila.

Tedaj je strelec prevažil mrtvega in pogledal svojemu bratu v obraz.

LEV IN DEČEK.

V majhnem kraju v srednji Poljski je gostoval cirkus. Ko so njegov šotor podirali, je neki opiti mož povedel svojega 9-letnega sina do levje kletke in je vrata do te kletke odprl. Lev je dečka pobilskoma zagrabil in ga zvlekel v kletko. Preden je pritekla pomoč, je zver dečka raztrgala.

PES ZADEL V LOTERIJI.

Bolgarski knez Jekov je srečni lastnik srečnega psa. Pri kratkih je kupil nekoliko srečk državne loterije in tudi srečko za svojega štirinogatega prijatelja. Ko so razglašali v radiu dobitke, se je mož obraz čedalje bolj daljšal. Niti ena izmed njegovih srečk ni zadela. Zato jih je drugo za drugo raztrgal. Toda nenadno

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

10. maja: Bremen v Bremen

11. maja: Queen Mary v Cherbourg, Hansa v Hamburg

12. maja: Champlain v Havre

14. maja: Rex v Genoa

18. maja: Normandie v Havre, Europa v Bremen

21. maja: Saturnia v Trst

25. maja: Queen Mary v Cherbourg

27. maja: Bremen v Bremen

28. maja: Conte di Savoia v Genoa

1. junija: New York v Hamburg, Aquitania v Cherbourg, Normandie v Havre

3. junija: Europa v Bremen

4. junija: Roma v Genoa

7. junija: Ile de France v Havre

8. junija: Queen Mary v Cherbourg, Hansa v Hamburg

11. junija: Rex v Genoa, Columbus v Bremen, Champlain v Havre

15. junija: Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg, Bremen v Bremen

18. junija: Normandie v Havre, Bremen v Bremen

19. junija: Conte di Savoia v Genoa, Aquitania v Cherbourg

21. junija: Europa v Bremen

22. junija: Queen Mary v Cherbourg, Ile de France v Havre

25. junija: Vulcania v Trst

29. junija: New York v Hamburg, Normandie v Havre, Aquitania v Cherbourg

2. julija: Bremen v Bremen, Champlain v Havre, Rex v Genoa

VSE PARNIKE

in LINIJE

ki so važne za Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

je prislunil. Srečka, ki jo je bil kupil za psa, je zadela 200 tisoč levov. V svojem veselju je Jakob srečnemu dobitniku kupil pasjo hišico, ki je opremljena z vsemi udobnostmi. Seveda dobiva pes sedaj tudi večje in boljše porejce. Jakob je isto tako sklenil, da se odpelje ob prvi priliki v Sofijo, kjer se bo dal s svojim psom fotografirati.

MODRE OVCE.

V živalski vrt v Washingtonu so prispele ovce, ki so lepe modre barve. Živali so iz severne Kitajske, niso barvane, ampak imajo že po naravi moder kožuh.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravilno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačujte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie, Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič

ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Jennie Bumbich, La Salle, J. Spelich, Mascoutah, Frank Augustin, North Chicago in Waukegan, Mrah. Warlek

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN: Detroit, L. Plankar

MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze, J. Lukanich, Ely, Jos. J. Peshel, Eveleth, Louis Gouze, Gilbert, Louis Vessel, Hibbing, John Povše, Virginia, Frank Hrvatich

MONTANA: Roundup, M. M. Paulian, Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Gowanda, Karl Strniša, Little Falls, Frank Macle

OHIO: Barberton, Frank Troha, Cleveland, Anton Bubeš, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Girard, Anton Nagode, Lorain, Louis Balant, John Kumše, Youngstown, Anton Kikelj

OREGON: Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA: Bessemer, Anton Ipavec, Conemaugh, J. Brezovec, Coverdale in okolici, Mrs. Ivana Rupnik

Export, Louis Zupančič, Farrell, Jerry Okorn, Forest City, Math Kamin, Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak, Homer City, Fr. Ferencak, Johnstown, John Polantz, Krayn, Ant. Taušelj, Luzerne, Frank Balloch, Midway, John Zust

Pittsburgh in okolici, Philip Progar, Steelton, A. Hren, Turtle Creek, Fr. Schiffrer, West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Skok, Sheboygan, Joseph Kukeš

WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar, Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za vsoto, katero je prejel. Zastopnike topla priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"NAŠI KRAJI"

ZBIRKA 87 SLIK iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisku na dobrem papirju, v velikosti 5x7 1/2 inčev

Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1

SPADA V VSAKI SLOVENSKE DOM

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

V knjigarni "Glas Naroda", lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetova, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov: Gospodarske, gospodinjke in poučne knjige. Igre, pesmi, zemljevide.

Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

GLAS NARODA (Dep. K) 216 W. 18th Street, New York